

ДОБРУДЖАНСКИ ВЪСТИ

Телефон № 294.

ОРГАНЪ НА ДРУЖЕСТВО „ДОБРУДЖА“ ВЪ ГР. ВАРНА.

Единъ брой 1 левъ

Обилелния: на кв. см. официални по 1.50 лв. търговски по 1 лв. Годишни, външални, некролози, панахиди и благодарности по 30 лв. Всичко прѣдплата.

Излиза седмично.

АБОНАМЕНТЪ:

Годишно . . . 40 лева
6 мѣсеца . . . 25 „Редакция и Администрация
Д-во „Добруджа“
гр. Варна.

ЮРДАНЪ КАЛЧЕВЪ

(АДВОКАТЪ)

бившъ дългогодишенъ съдия, слѣдователъ и прокуроръ се установява адвокатъ въ гр. Русе, улица „Нянешна“ № 13.

Защищава дѣла прѣдъ всички граждански и военни съдилища.

СКРЪБНА ВЪСТЪ

Съ дълбока скръбъ и опечалено сърдце съобщаваме на всички прокудени отъ Добруджа пугнаници, че на 3 май прѣдаде Богу Духъ

Дядо Крало Костовъ

родомъ отъ с. Башъ-кѡй, Бабадашко.

Покойниче, въ тежките дни, които прѣживява твоята родина, ти сложи кости далечъ отъ роденъ клѣтъ. Жетва на „покровителитъ на малцинствата“, ти изпрати послѣдното заходеще слънце на твой миръ подъ чужди хоризонти и върнѣ на дългѣтъ къмъ родината, памятьта за тебе ще ни служи за свѣтло наведение. Успивай вѣчния си сънъ въ мигутата на твоето „послѣдно поцѣлуй“ горещо ще изплачемъ ние въ скръбта за тебе и великата мъка за изгубения владѣтелъ край.

Отъ Д-во „ДОБРУДЖА“ — Варна.

ПО ЗАСЕЛВАНЕТО НА БЪЖАНЦИТЪ

Единъ отъ най-болнитъ въпроси, който днесъ интересува и занимава бѣжанцитъ отъ Тракия, Македония и Добруджа е въпросътъ за тяхното заселване и обезпечаване поминъка имъ.

При наличността на съществуващия законъ за заселването на бѣжанцитъ и при наличността на факта, че бюрократното и околийскитъ комисии продължаватъ да работятъ за прилагането му, мнозина може би мислятъ, че въпроса е наполовина разрѣшенъ. Обаче, въ сѣщностъ работата не е тъй.

Въпросътъ за заселването на бѣжанцитъ и обезпечаване поминъка имъ, е единъ голѣмъ социаленъ и политически въпросъ, правилното и задоволително разрѣшение на който не може да стане тъй бърже и тъй лесно както ние си мислимъ. А пъкъ страшната мизерия въ която тѣжатъ хилядитъ нещастни бѣжанци налагатъ да се бърза, за да имъ се даде подслонъ и да имъ се обезпечи що годѣ поминъка.

Българското правителство, ако и да бѣ погълнато отъ други много по важни и съдобносни за страната въпроси, отъ външенъ и вътрѣшенъ характеръ, добръ прѣцѣпни важността и значението на въпроса, поради което и създаде закона за заселването на бѣжанцитъ. Не ще съмнѣние, че ние не можемъ да не бждемъ признателни на правителството, за грижитъ, които то полага

за нашето настаняване и за облекчение на злата ни участь. Обаче, ще може ли да се постигне крайната цѣль на закона? Ще могатъ ли бѣжанцитъ въ едно близко бъдаще да се видятъ подъ свой покривъ? Ще може ли да имъ се обезпечи какъвъ годѣ поминъкъ и имъ се създаде поносенъ животъ? — Ето въпроситъ, които днесъ вълнуватъ всѣкой бѣжанецъ.

Законътъ за заселването на бѣжанцитъ, тъй както е приетъ, може да има практическо приложение само въ село, където, много малко или почти никакъ, не се съблюдава закона за благоустройството на населенитъ мѣста. Въ село, съ сѣрѣствата които държавата дава, при взаимното сътрудничество на самитъ бѣжанци и при съдѣйствието на селскитъ отъ селото, едно домакинство може да се обезпечи и обезпечи отчасти поминъка си, обаче въ градоветъ, където трѣбва да се строи при даденъ планъ и при строгото съблюденіе на закона за благоустройството, абсолютно е невъзможно да се постигне цѣльта на закона само съ сѣрѣствата, които държавата дава. А пъкъ знае се, че днесъ въ градоветъ има хиляди бѣжанци, които сѣ се настаняватъ като дребни търговци, занаятчии и обикновени работници. Тѣ не могатъ да се заселятъ въ село, защото, споредъ законитъ си, намиратъ прѣхраната си въ градоветъ, дѣто трѣбва да

бжде и постоянното имъ мѣстожителство. Следователно, ще могатъ ли да се сдобиятъ съ собствени жилища — най-болния за тяхъ въпросъ, само съ сѣрѣствата, които държавата дава? — Ние се съмнѣваме.

Максимумътъ кредитъ, който ще се открие на всѣко бѣжанско сѣмейство е 20,000 лева. Тоя размѣръ, обаче, ще се отпуска само на домакинства многочислени, прѣднимно земледѣлчески, които иматъ право на всички видове облаги — обезпечаватъ се съвършено на ново и не разполагатъ съ никакви сѣрѣства и странични доходи. Кредитъ за обезпечаване на бѣжанцитъ по градоветъ, ще се отпуска само на значителнитъ, а на всички други, запнатието на които не прѣдставлява достатъчно гаранция за отпуснатия кредитъ, ще се отпускатъ само мѣста за жилища и кредитъ за постройка, размѣритъ на който ще се опрѣдѣля, съобразно съ платежната способностъ на бѣжанеца. Такива сѣ повеленията на закона и правилника. А това значи, че кредититъ за строежъ ще бждатъ минимални — 5 — 10 хиляди лева най-много.

Всѣкой може да си направи смѣтка, какво може да се направи днесъ съ 5 — 10 хиляди лева! Тая сума, споредъ насъ, е недостатъчна за достатъчно на нуждитъ камъни, тухли и керемиди за една постройка отъ 2 — 3 стаи. Ами за вартъ, пѣстѣкъ, врати, прозорци, гвоздеи, надници и др. съ чии сѣрѣства ще си ги набавятъ бѣжанцитъ, когато почти всички сѣ крайно бѣдни и едвамъ изкарватъ сѣрѣства за насѣщия хлѣбъ? Това не значи ли да започнемъ работата и тъкмо на сѣрѣзата да се намѣримъ на крѣстопѣтъ и да се чудимъ послѣ кой пътъ да хванемъ? Не ще ли бжде грѣшно, да не кажемъ прѣстѣпно, да се хвърлятъ стотици милиони държавни пари на вѣтъра, безъ да се достигне крайната цѣль на закона? Ето въпроситъ, които наложително трѣбва да бждатъ проучени и съ подбавящата сериозностъ.

Споредъ нашето скромно мнѣние, държавата трѣбва да посме всецѣло грижата за настаняването на бѣжанцитъ по-не въ градоветъ, където строежитъ трѣбва да ставатъ по даденъ планъ, при строгото съблюденіе на закона за благоустройството на населенитъ мѣста. Това се диктува и отъ интереситъ на държавата, която по този начинъ ще си гарантира всичкитъ суми, които отпуска и отъ интереса на самитъ бѣжанци, които само по този начинъ ще мо-

гатъ да се снабдятъ най-бърже съ евтини и хигиенични жилища. Но кой трѣбва да прѣдяви тия искания прѣдъ държавата? Да се правятъ ходатайства по отдѣлно отъ бѣжанцитъ е непрактично и безсмислено и едва ли биха се добила резултати.

Ето защо комисията за построяване жилища на бѣжанцитъ въ гр. Варна, избрана на 17 Априлий т. г., дойде до убѣдението, че всички тия въпроси трѣбва да се обсъждатъ съвмѣстно отъ всички бѣжанци въ Царството и постѣпкитъ, които евентуално трѣбва да се направятъ прѣдъ правителството трѣбва да бждатъ общи за всички бѣжанци. А това може да стане само чрезъ единъ конгресъ. За тази цѣль, комисията разпрати писма до всички делегати на бѣжанцитъ при околийскитъ комисии за настаняването на сѣщитъ, съ които ги подкани да сикатъ събрании на бѣжанцитъ, да се занимаватъ съ подигнатитъ въпроси и, ако вазирематъ идеята за свикване на конгресъ, да съобщатъ, за да се направи потребното за свикването му.

Наистина, по тоя начинъ може да се позаксѣе малко, обаче, ние сме твърдо убѣдени, че по-други пътища едва ли бихме постигнали задоволителни резултати, освѣнъ по пътя, който посочваме.

В. Патроновъ.

Обяснете се.

„Добруджанци! Искайте настоятелно Ромѣния да приложи незабавно конвенцията за покровителство на малцинствата въ родината имъ.“

Тия редове, редовно се помѣстватъ, и то съ едъръ шрифтъ въ в. „Добруджанско знаме“ и ние четемъ този апелъ, но право да си кажемъ, не го разбираме. Кой Добруджанци и отъ кого да искатъ, щото Ромѣния да приложи конвенцията за малцинствата? Всѣки добруджанецъ по отдѣлно ли? Или отдѣлнитъ групи прѣснати изъ царството? Или пъкъ дружествата? Послѣ, отъ кого да искатъ добруджанци приложение на договора? Отъ Ромѣния ли? Отъ лигата на народитъ ли или отъ кого? Четемъ тия редове и недоумѣваме, като ги виждаме въ вѣстникъ, който се нарича „органъ на Върховния Добруджански Управ. Сѣвътъ“. Ако това е вѣрно, то въпросътъ, — кой да иска приложение на договора — се разрѣшава самъ по себе си въ смисълъ, че тоя който апелира къмъ добруджанци, трѣбва самъ да стори това, защото органътъ на Върховното управително тѣло би трѣбвало

да изразява волята, купѣскитъ и протеститъ на добруджанци. Следователно, добруджанци ако искатъ да изявятъ желанието си по въпроса трѣбва да се обърнатъ къмъ висшия свѣтъ при вѣрховния комитетъ — който изразява тежненията на самитъ тѣхъ. Ние, повтаряме, недоумѣваме, защо тия наши мандатори не излизатъ съ изложения, мемоари и пр. прѣдъ респективнитъ мѣста, а се задоволяватъ съ апели изъ вѣстникъ, апели отпирани пакъ къмъ насъ.

Каква е ролята на вѣрховния управ. сѣвътъ и исп. комитетъ, ако не тая да прѣдставява добруджанци на всѣкъдѣ и всѣкога когато нуждата налага? Нали тѣ сѣ избралицитъ на всички бѣжанци, нали тѣ сѣ облечени съ правото да ни прѣдставяватъ и задѣжени да педиратъ каузата ни? Тѣ сами ли това не сѣ разбрали или ние? И ако сѣ го разбрали защо не сѣ изпѣлили дълга? Кѣдѣ отиватъ сѣвътъ и комитетъ, когато ние по групи или еднѣчно се застъпваме за интереситъ си? Това окаяно положение, за липшенъ пътъ иде да покаже, да затвърди въ всѣки Добруджанецъ убѣдението, че хората въ вѣрховното управително тѣло не сѣ из мѣното си, че тѣ сами съзнаватъ това и че не сѣ въ състояние да направятъ нищо за бѣжанцитъ.

Да се обяснимъ, сами ние бѣжанцитъ ли трѣбва да търсимъ изхода, сами ние ли да „искаме“ и ако ние сами правимъ това, то вѣрховното управително тѣло защо ни е?

Да сочи какво и кѣдѣ да искаме ли?

— Ние бѣжанцитъ знаемъ това най-добръ.

P. S.

ИЗЪ РОМѢН ПЕЧАТЪ

Цѣлата ром. преса протестира противъ пропагандата на Унгариия, особено въ Сединенитъ Щати, за ревизията на Трианонския Договоръ. Маджаритъ се мъчатъ да докажатъ на цѣлия свѣтъ, че Унгариия е ограбена, и жестоко неоправдана за смѣтка на Ромѣния, Чехославия и Югославия. Паралелно съ тая акция тѣ сѣ успѣли да влѣзатъ въ връзка съ всички области, които сѣ били подъ владѣнието на короната на Св. Стефана. Ромѣнитъ успѣли ужъ да заловятъ на границата една кореспонденция на Маджарски комитетъ отъ която се установявало, че тая лига брояла 18000 дѣйствителни членове и 78 крѣжоци изъ провинцията. Тая организация

имала свой бюджет, своя печатница, книжарница, преса, свои чиновници и пр.

Главната им цѣль е пропаганда въ чужбина — да запознаят и заинтересуват свѣта за унгарските работи, главно, съ положението на поробените унгарци. 18 ежедневници въ чужбина били въ услуга на унгарските интереси.

Прѣснати били 24 различни брошури на английски, 17 на френски, 8 на италиански и др. Брой на прѣснатите брошури отъ тая лига възлизалъ на 300 хил. плюсъ 100 х. такива прѣснати отъ други организации. Политико икономическата карта на Унгария е била прѣсната въ 10 хил. екземпляра. Редактиратъ се три списания на английски. The Hungarian Nation (унгарски народ) East European Problems и Questiones de l'Europe Orientale. Пратени сж били 9 души агитатори изъ чужбина между които е и Д-ръ D-r Varisy Caroly, който е ималъ вече пѣколко срѣщи съ прѣседатели на лигата на народите. Пратеника имъ въ Италия спечелилъ съчувствието на Папата и съдѣйствието на висшитѣ чиновници около Св. Прѣстолъ. Агенцията имъ изпращала ежедневно извѣстия на 182 английски и американски вѣстници, като изразява волята на свободни и поробени унгарци — да се ревизира Трианонският договоръ.

Тая акция е поддържана отъ 55 депутати.

Репортажи или кореспонденцията завършвалъ — Западноевропейско общественно мнѣние почна да познава машиницата на романи, сърби и пр. и ни най-малко нѣма вѣрата, че тия плъчкаджии ще могатъ да удържатъ или консолидиратъ загубеното.

— х —

На уводно мѣсто подъ заглавие „Балканизъм“ „Универсул“ пише: „Американските вѣстници съобщиха, че Румъния, Сърбия и Гърция искатъ да нападнатъ повалената и обезоружена България. Изглежда, че американската преса е злѣ информирана относно положението на ориента и специално, положението на България. Очевидно отбѣлзваме небивало голѣмата агитация на България въ чужбина, на която се дължи и заблудението на Америка. Македония и Тракия станала отново арена на турски и български чети и нападения. Цивилизирана Европа не бива да търпи повече днешното положение на Балканите. Ако съ съжаление трѣбва да се констатира, че парижката конференция, въместо да създаде условия за миръ, създаде такива за нови размирия, трѣбва още да констатирамъ, че въ една нова империя не могатъ да бъдатъ търпени събития и вѣрства, каквито не оставатъ и въ дивѣ страни.

Умоляватъ се абонатите да побързатъ съ изплащането абонаментите си.

Кой лъже.

Въ брой 1 и 2 на комунистическиятъ емигрански вѣстникъ „Освобождение“ пѣкоя си добруджанецъ М. К-ва; непознаваща цѣлитѣ и срѣдствата на дружеството ни, съ присъщитѣ само на комунарите изрази, атестира дружеството ни и прикапва емиграцията подъ знамето на комунизма. Добруджанци не се хвалятъ съ илюзии а съ хлѣбъ, уважаема. Гладните емигранти не стоятъ въ кашитѣ редове защото тамъ нѣма хлѣбъ а само илюзии.

Ние фондове не получаваме отъ никѣдъ; това много хубаво знаете или ако пѣкъ не знаете, не трѣбва да дрънкате.

У насъ нѣма руски рубли и не живѣемъ на гърба на работниците.

Вие сте шарлатанитѣ, защото ограбвате съ кървава потъ събранитѣ пари на работника и срѣщу това го хвалятъ съ бомбастични фрази и подхвърчатъ илюзии мѣ за пѣкакъвъ едемъ, който цѣлъ да дойде съ тритѣ четвъртини. Но добръ ще сторите ако млчите и си не връте носа гдѣто не трѣбва.

Косата ви е дълга по ума — много късѣ.

По заселване на бѣжанците

Комисията за построяване жилища на бѣжанците въ гр. Варна е отпратила до всички околийски комисии слѣдующето окръжно:

Твърдѣ бързо.

До Господа делегатитѣ на бѣжанците при околийските комисии за настаняване на сѣщитѣ въ Царство България.

Господа,

Злополучитѣ войни, които България прѣкара отъ 1912 — 1918 год., наложиха неслыханно изгнване на стотици хиляди наши сънародници отъ Тракия, Македония, Добруджа и отъ западнитѣ краища на България. Днесъ нѣма кѣтче въ България, кѣдѣто да не се свитатъ бѣжанци, немилли пѣдраги, безъ подслонъ, безъ срѣдства за прѣпитание — изнемогащи въ страшна мизерия. При непоносимитѣ морални страдания за родния край, за изгубения бащинъ кѣтъ, прѣдъ очитѣ на тия нещастници се изправя, като страшенъ призракъ и перспективата за тяхната утрѣшна участъ. Тежко е положението на бѣжанците днесъ!

Прѣдвѣннайки добръ това положение на бѣжанците, българското правителство въ желанието си да облекчи тяхната участъ, създаде специаленъ законъ за заселването и обезпечаване на поминѣта имъ. Съгласно закона, заселването на бѣжанците и обезпечаване на поминѣта имъ е прѣдоставено на Министерството на Вътрѣшнитѣ дѣла и Народното Здраве. Като прями органи на министерството сж: Бюрото при същото министерство, околийските комисии, градските и селските такнива.

Както ви е извѣстно, тия органи на министерството отдавна сж започнали своята работа и, въ рамките на закона и правилника за прилагането му, продължаватъ да работятъ. Съ привършване работата на комисии, обаче, бѣжанците далятъ още не могатъ да се считатъ за настанени и поминѣта имъ обезпечени. На тѣхъ отъ сега пѣтатъкъ имъ прѣдстои грамадна работа, упоритъ трудъ и постоянство и пѣлно единодушие за достигане на задоволителни резултати за всички. Нека прочее всички бждатъ проникнати отъ това съзнание.

Ръководѣйки се отъ това съзнание, бѣжанците отъ Тракия, Македония, Добруджа и отъ западнитѣ краища на България живущи днесъ въ гр. Варна, устрѣиха двѣ събрания, въ които избраха една 14 членна комисия, наречена „комисия за построяване жилища на бѣжанците“, на която възложиха да проучи въпроса какъ бихме могли да си построимъ най-бърже, най-ефтини и хигиенични жилища.

Въ изпълнение на възложената й задача, комисията веднага пристѣпи къмъ проучване на въпроса, обаче, въ първия моментъ тя се натъкна на много прѣпятствия и неудобства, които сж въ явно противорѣчие съ интереситѣ на бѣжанците. Не ще съмнѣние, че тия прѣпятствия могатъ да се прѣодолѣятъ и то съ общитѣ усилия на всички бѣжанци въ България.

За да не бждемъ, обаче, голословни, ние сме принудени да ви посочимъ пѣкоя отъ тѣхъ, а именно:

1) Съ срѣдствата, които държавата дава на бѣжанците и при немовѣрно голѣмата скѣпотия днесъ, не само че не могатъ да се построятъ удобни и хигиенични жилища, но даже и колиби не могатъ се построи, толкова повече, че строежитѣ, особено въ градоветѣ, трѣбва да ставатъ съгласно закона за благоустройството. Наистина чл. 71 отъ правилника допуска постройката на врѣмenni жилища, обаче, това не е въ интереса, нито на бѣжанците, нито пѣкъ на държавата. А знае се, че грамадно голямо мнозинство отъ бѣжанците сж крайно бѣдни и, слѣдователно, за да се изпълни основната цѣль на закона, трѣбва да се диятъ ресурси отъ друго мѣсто.

Споредъ чл. 20 отъ закона за заселване на бѣжанците, послѣднитѣ ставатъ собственици на даденитѣ имъ имоти, слѣдъ като изплатятъ пѣлно стойността имъ. Тѣ не могатъ да ги залогатъ, нито продаватъ въ продължение на двадесетѣ години. А пѣкъ отъ направенитѣ сондажи при пѣкон мѣстни строителни банки се разбра, че тѣ (банкитѣ) биха се ангажирали съ построяване жилищата на бѣжанците, при условие, обаче, ако бѣжанците бждатъ собственици на даденитѣ имъ мѣста, които заедно съ постройките да имъ се дадатъ подъ ипотека — ус-

ловие противно на чл. 20 отъ закона.

3) Друго едно условие, което мѣстнитѣ строителни банки прѣдѣлватъ и което могатъ да прѣдѣлватъ и всички други банки, консорциуми, или финансови групи, е условието за организирането на бѣжанците въ дружество, или корпорация, изъ срѣдата на която да излѣзе юридическо лице, което отъ името на дружеството, или корпорацията, да има право, на законно основание, да прѣговаря за строежи, да сключва договори и пр. Но какъ и въз основа на кой законъ трѣбва да се организиратъ бѣжанците е въпросъ, който трѣбва сериозно да се проучи. Защото, ако бѣжанците се организиратъ въз основа на закона за кооперативнитѣ сдружавания, ние се страхуваме, да не би, въ такъвъ случай, сами да се откажемъ отъ закрилата на закона за заселване на бѣжанците, отъ който могатъ да се очакватъ още голѣми облаги. Ние мислимъ, че този въпросъ може да се уреди отъ правителството съ едно допълнение на законъ за заселване на бѣжанците, ако бжде то поискано отъ послѣднитѣ.

4) Да се допусне дори, за моментъ, че изброенитѣ до тукъ спънки и неудобства се прѣодолѣятъ, обаче, явява се въпросъ: Е ли въ интереса на бѣжанците да отдадатъ постройката на жилищата си на частни спекулативни банки, или финансови групи, когато се знае, че тѣхнитѣ условия не могатъ да бждатъ износни за бѣжанците, поради което и послѣднитѣ рискуватъ никога да не могатъ да се издѣлжатъ и да станатъ собственици на имотитѣ си? Ето защо ние мислимъ, че както интереситѣ на държавата, тѣ и интереситѣ на бѣжанците диктуватъ, щото разрешението на тоя въпросъ, който е единъ отъ най-важитѣ, да стане съвмѣстно отъ двѣтѣ заинтересувани страни — държавата и бѣжанците.

Прѣдъ видъ на всичко горѣизложено, прѣдъ видъ важността на въпроситѣ, които подигаме и прѣдъ видъ на интереситѣ, които ни свързватъ, ние ви молимъ да ни явите, по възможностъ въ най-късъ срокъ слѣдующето:

1) Заели ли сте опрѣдѣлено становище по прилагането на закона за заселване на бѣжанците и какво именно?

2) Подигани ли сж отъ бѣжанците въ вашия край въпроситѣ упоменати въ точки 1, 2, 3 и 4 отъ настоящето ни, и ако сж подигани, то какви рѣшения сте взели?

3) Не намирате ли за умѣстно, свикването на единъ конгресъ отъ делегати на бѣжанците, за по-обстойно обсъждане на всички въпроси, въ свързка съ заселването имъ.

Ние събтаме, че свикването на подобенъ конгресъ е не само наврѣменно, но и наложително дори, поради което рѣшихме свикването на конгреса да стане въ Сг. София на 15 май т. г.

Ето защо ви молимъ, ведна-

га да свикате бѣжанците на общо събрание, да имъ подложите на разискване въпроситѣ които ние подигаме и, ако възприемете идеята за свикване на конгресъ, веднага да ни съобщите, за да направимъ потребното.

Дневниятъ редъ ще бжде обсъждане въпроса за заселване на бѣжанците и улесняване на поминѣта имъ въ свързка съ прѣжитѣ и необходитѣ, които се срѣщатъ въ закона и разни.

Прѣдс.: Свещ. П. Икономовъ
Секретаръ: В. Патроновъ.

ХРОНИКА

На 23 априль т. г. въ ч. слѣдъ полунощъ, военнитѣ складове на 9, 10, 15 полк намиращи се въ гр. Меджидия били запалени отъ непознатъ лице. Експлозията е била такъ силна, че раздрусала цѣлата околностъ.

Всички джамове били изпечупени, страшна паника е овзела населението изъ града селата, като мислили, че допѣля болшевикитѣ и обявили съ вече революция. Има убити ранени войници и дѣца. Загубитѣ възлизатъ на 4000000 леи.

Въ надвѣчерието на вилинденъ неизвѣстни болшевишки атентатори миниралъ желѣзопѣтната линия въ Бисарабия между Бесарабия и Бендеръ на едно разстояние отъ сто метра. Нещастното било избѣгнато благодарение на това, че влакътъ ималъ половинъ часъ закъснение. Адската машина и бухнала въ момента когато трѣбвало да мине влакътъ и разрушила линията по едно дълъ протяжение. Сжщия дѣнь въ ошествената безопасностъ въ Бендеръ били хвърлени пѣколко бомби. За щастие човѣшки жертви не е имало. Поврѣдено било само зданието.

ПОЩА

Отговоръ на „Искренъ Добруджанецъ“, Д. Ш. и Б. С. совѣ.

Напълно сме съгласни с васъ, обаче по тоя въпросъ Дружеството си казва думата — не ще даваме вече мѣсто на статии съ подобенъ характеръ. Свѣтътъ ги познава и се отврѣщава отъ похватитѣ имъ. Не достойно е да се занимаваме съ ежби. Всички сж сити въ това. Дѣло е свято и наложително отъ страна на журналиранитѣ въ него дѣйци, съ типове като тѣхъ не струва да се занимаваме, защото, пѣкоя жора идентифициратъ личности съ цѣлото дѣло — обстоителството, което въ случая не може освѣтѣли въ рѣди. Извинявайте, слѣдователно, че статиитѣ Ви не мѣгатъ се помѣсти.

Пишете на теми които интересуватъ емиграцията и които статии съ благородно приемане.